

Pastoral Vocacional

A partir dels llibres: ALDAZABAZ.J, *La celebración en la iglesia. II sacramentos*. Ed Sigueme, Salamanca, 1994, pp 788; JOAN PAU II, *L'església viu de l'eucaristia*, Ed Claret, Barcelona, 2003, pp 77; FONTBONA.J, *Ministerio de Comunión*, Ed CPL, Barcelona, 1999, pp 143; GRESHAKE, *Ser Sacerdote*, Sigueme, Salamanca, 1996, pp 242.

COM ESTIMEM L'EUCARISTIA

Els deixebles d'Emaús, com a paradigma de la situació pasqual per a totes les comunitats creients catòliques de tots els temps. Es ressalta la presència nova del ressuscitat, diferent de la terrena i prepasqual. Tot i que és el mateix Jesús de Natzaret, ara la seva presència és experimentable per la comunitat cristiana en claus noves: la proclamació de la paraula (v 32), la fracció del pa (v 35), sense oblidar també la comunitat mateixa, al tornar a la comunitat de Jerusalem es troben amb l'experiència del ressuscitat (v 34-35) : Aquell mateix dia, dos dels deixebles feien camí cap a un poble anomenat Emmaús, que es trobava a onze quilòmetres de Jerusalem, **14** i conversaven entre ells de tot el que havia passat. **15** Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix se'ls va acostar i es posà a caminar amb ells, **16** però els seus ulls eren incapaços de reconèixer-lo. **17** Jesús els preguntà: --De què parleu entre vosaltres tot caminant? Ells es van aturar amb un posat de decepció, **18** i un dels dos, que es deia Cleofàs, li respongué: --¿Tu ets l'únic foraster dels que hi havia a Jerusalem que no saps el que hi ha passat aquests dies?**19** Els preguntà: --Què hi ha passat? Li contestaren: --El cas de Jesús de Natzaret, un profeta poderós en obres i en paraules davant de Déu i de tot el poble: **20** els nostres grans sacerdots i els altres dirigents el van entregar perquè el condemnessin a mort, i el van crucificar. **21** Nosaltres esperàvem que ell seria el qui hauria alliberat Israel. Però ara ja som al tercer dia des que han passat aquestes coses! **22** És cert que algunes dones del nostre grup ens han esverat: han anat de bon matí al sepulcre, **23** no hi han trobat el seu cos i han tornat dient que fins havien tingut una visió d'àngels, els quals asseguraven que ell viu. **24** Alguns dels qui són amb nosaltres han anat també al sepulcre i ho han trobat tot tal com les dones havien dit, però a ell no l'han vist pas. **25** Aleshores Jesús els digué: --Feixucs d'enteniment i de cor per a creure tot el que havien anunciat els profetes! **26** ¿No calia que el Messies patís tot això abans d'entrar a la seva glòria? **27** Llavors, començant pels llibres de Moisès i continuant pels de tots els profetes, els va explicar tots els passatges de les Escriptures que es refereixen a ell. **28** Mentrestant, s'acostaven al poble on anaven i ell va fer com si seguís més enllà. **29** Però ells van insistir amb força dient-li: --Queda't amb nosaltres, que es fa tard i el dia ja ha començat a declinar. I va entrar per quedar-se amb ells. **30** Quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava. **31** Llavors se'ls obriren els ulls i el van reconèixer, però ell desaparegué del seu davant. **32** I es van dir l'un a l'altre: --¿No és veritat que el nostre cor s'abusava dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escriptures? **33** Llavors mateix es van aixecar de taula i se'n tornaren a Jerusalem. Allí van trobar reunits els Onze i els qui eren amb ells, **34** que els van dir: --Realment el Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó! **35** També ells contaven el que havia passat pel camí i com l'havien reconegut quan partia el pa.

Pastoral Vocacional

A partir dels llibres: ALDAZABAZ.J, *La celebración en la iglesia. II sacramentos*. Ed Sigueme, Salamanca, 1994, pp 788; JOAN PAU II, *L'església viu de l'eucaristia*, Ed Claret, Barcelona, 2003, pp 77; FONTBONA.J, *Ministerio de Comunión*, Ed CPL, Barcelona, 1999, pp 143; GRESHAKE, *Ser Sacerdote*, Sigueme, Salamanca, 1996, pp 242.

- **Itinerari:** **Comunitat de Jerusalem** – *Tristos* – Ulls tancats – **No entenen** – *No reconeixen* – la Paraula – El conviden – **Fracció del pa** – Desapareix – Cors s'abrusaven – *Reconeixen* – **Entenen** – *Ulls oberts* – *Corrent* – **Comunitat de Jerusalem**.
- **Fonament de l'eucaristia**
  - **La proclamació de la Paraula(SABER)**
    - RUMIAR la PdD (Portar-la a la pregària)
    - “SITZ IN LEBEM” (comprendre el Context. Tot text fora del seu context és un mer pretext.)
    - CONTRARESTAR-LA amb companys de camí o bé amb pàgines www (des del bisbat, mirar enllaços).
  - **La fracció del pa(SER)**
    - VIVÈNCIA (El Cura d'Ars i el Padre Pio): Identificar-se amb Jesucrist, Summe i Etern Sacerdot.
    - EMOCIONAR-SE
  - **La comunitat de creients (FER)**
    - ALIMENT QUE TRANSFORMA de cara a la relació vertical i a la relació horitzontal.
    - PARTICIPAR ACTIVAMENT.
  - **Diferència essencial entre el fidel ordenat i el no ordenat**
    - C.V.II. LG10 “diferència essencial”. Hi ha una interacció, l'un ordenat a l'altre entre el sacerdoti baptismal i el ministre ordenat, cap és fonament de l'altre, perquè arrelen de sagraments diferents i en diferent relació amb Crist Cap i l'Església el seu Cos. Diferència Sacramental, no ontològica, ni funcional. Tots els batejats som iguals, però en aquesta igualtat radical s'insereix l'autoritat que alguns posseeixen en virtut d'allò que l'ES va fer néixer en l'inici de la predicació apostòlica. Així l'Eg apareix com estructura comunional. El reveure al capdavant de la ctat és el signe eficaç de què Crist és Senyor de l'Església i està present en ella amb els seus dons de salvació.
- **Pregària:** “El que vull dir-vos és “revestiu-vos de Crist (Rm 13,14) i tingueu els mateixos sentiments de Crist (Fl 2,5). O sigui, procureu amb totes les vostres forces identificar-vos amb Crist. En veritat, procurar la identificació amb Crist és un deure de tots els fidels, doncs en això consisteix la vida cristiana. Però en el cas dels preveres, ha d'adquirir una importància decisiva per estar estretament vinculat a la pròpia identitat sacerdotal. Assumint la seva identitat autèntica, el sacerdot es convertirà en instrument eficaç de l'únic mediador entre Déu i els homes, doncs serà precisament “presència i transparència de Crist”. Mireu al vostre al voltant, ¿No escolteu l'immens clamor de tants homes i dones, de totes les condicions, de totes les races, de totes les edats que, avui més que mai, semblen dir-nos, inclús quan no formulen explícitament aquest desig: Volem veure Jesús en la persona i en la vida dels seus preveres”.